

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 219 din 10.02.2021

Dosar nr.: 422/2020

Petiția nr.: 3503/12.06.2020

Petent: , președinte al Partidului Dreapta Conservatoare

Reclamați: și

Obiect: articolul intitulat "Dormitorul" boschetarilor din centrala termică, în vreme de pandemie publicat în data de 06.06.2020 în ziarul local Obiectiv Vocea Brăilei.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul procedural ales al petentului

1. , Președinte al Partidului Dreapta Conservatoare,

Numele, domiciliul procedural ales și sediul părților reclamate

2. , redactor la Ziarul Obiectiv Vocea Brăilei, mun. Brăila, str. Mihai Eminescu nr. 56, etj. 2, jud. Brăila.

3. , redactor la Ziarul Obiectiv Vocea Brăilei, mun. Brăila, str. Mihai Eminescu nr. 56, etj. 2, jud. Brăila.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul reclamă încălcarea dreptului la demnitate pentru categoriile defavorizate prin articolul intitulat "Dormitorul" boschetarilor din centrala termică, în vreme de pandemie publicat în data de 06.06.2020 în ziarul local Obiectiv Vocea Brăilei.

III. Procedura de citare

4. Prin adresele nr. 3503/30.07.2020, respectiv 4645/30.07.2020 s-a realizat citarea părților în conformitate cu măsurile dispuse având în vedere contextul evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu solicitarea de a fi transmise completări la petiție, respectiv punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, odată cu exprimarea acordului părților din dosar, în termenul dat.

5. Prin adresa nr. 6988/04.11.2020, a fost comunicat petentului punctul de vedere formulat de reclamat, în vederea formulării concluziilor scrise.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Prin memoriul înregistrat la C.N.C.D. cu nr. 3503/12.06.2020, petentul reclamă încălcarea dreptului la demnitate pentru categoriile defavorizate prin articolul intitulat *”«Dormitorul» boschetarilor din centrala termică, în vreme de pandemie”* publicat în data de 06.06.2020 în ziarul local Obiectiv Vocea Brăilei.

7. Concret, petentul consideră că atât prin titlu, cât și prin conținut, articolul încalcă, prin accente sarcastice, demnitatea umană, respectiv dreptul la propria imagine discriminând acele categorii sociale care nu au și nu au avut acces la o educație care să îi determine să fie stimulați spre muncă.

8. Prin concluziile scrise înregistrate la C.N.C.D. sub nr. 7344/17.11.2020, petentul consideră că niciun jurnalist nu are dreptul de a aduce în vreun fel sau altul jigniri unor categorii de persoane, chiar și defavorizate, titlul articolului fiind de neacceptat, indiferent de situația și contextul prezentat în presă, chiar dacă este vorba sau nu ”de boschetari sau țigani”, astfel cum, afirmă petentul că reclamații îi mai numeau pe unii în trecut.

9. Prin urmare, raportat la art. 30 din Constituția României, petentul consideră că este imperios necesar ca jurnaliștii să fie sancționați pentru a arăta că presa scrisă, ca și cea audio – vizuală, are atât drepturi, cât și obligații, cu atât mai mult cu cât jurnaliștii de la cotidianul în discuție nu sunt la prima abatere (a se vedea cazul sancționat de către C.N.C.D. pentru limbajul suburban).

Suștinerea reclamațiilor:

10. Reclamatul formulează punct de vedere înregistrat la C.N.C.D. cu nr. 5499/09.09.2020, prin care solicită respingerea petiției.

11. Pe fondul cauzei, reclamații apreciază că plângerea formulată nu cuprinde elemente care să surprindă săvârșirea vreunei contravenții, articolul în sine preluând, în totalitate, dispozițiile Legii nr. 416/2001, modificate și completate.

12. Reclamații precizează că redactorii ziarului reclamat nu preiau informațiile și nu le transpun în media fără un minim de verificări, articolele trecând printr-un întreg proces intern de analiză înaintea tipăririi.

13. Concret, reclamații detaliază că, în cuprinsul articolului, au fost preluate declarații de presă nicidecum aprecieri personale direct interesate și prejudiciabile pentru petent sau pentru vreo categorie socială, iar în ceea ce privește pozele aferente ce preced articolul publicat, și acestea, în ciuda acuzelor petentului, nu surprind, în mod explicit, o anumită categorie socială.

14. Reclamații adaugă că publicația reclamată furnizează în general, de fiecare dată, articole conform comunicatelor și declarațiilor de presă primite de la diferite instituții, nesatisfăcând interesele mai mult sau mai puțin legitime ale vreunei persoane fizice.

15. Prin articolele de presa tipărite, reclamații doresc să facă precizarea că nu au lezat demnitatea, onoarea sau viața privată a vreunei persoane fizice, juridice sau categorii sociale, cu respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului.

16. Reclamații mai adaugă că petentul, autointitulat președinte al Partidului Dreapta Conservatoare, formațiune politică inexistentă, este o persoană care, de-a lungul timpului, a apărut în diferite articole de presă la nivel local, în ziarul “Obiectiv Vocea Brăilei”, având chiar și un conflict deschis cu unul dintre redactorii publicației, caz ce a ajuns și în atenția organelor judiciare.

17. Față de cele învedereate, reclamații concluzionează că aspectele sesizate prin petiție nu se regăsesc printre situațiile prevăzute la art. 15 din O.G. nr. 137/2000, fapt pentru care solicită respingerea acesteia.

V. Motivele de fapt și de drept

18. În fapt, Colegiul director reține în data de 06.06.2020 a fost postat în publicația electronică <http://obiectivbr.ro> "«DORMITORUL» BOSCHETARILOR DIN CENTRALA TERMICĂ, ÎN VREME DE PANDEMIE"¹

19. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

20. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul analizează posibila încălcare a dreptului la demnitate pentru categoriile defavorizate, atât prin titlul articolului supus analizei, cât și prin conținut, dreptul la propria imagine pentru acele categorii sociale care nu au și nu au avut acces la o educație care să-i determine să fie stimulați spre muncă, respectiv respectarea sau nu a limitei libertății de exprimare.

21. În considerarea incidenței obiectului petiției la câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de C.N.C.D. este administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile din litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

22. Reținând în coroborare cu speța dedusă spre soluționare definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, Colegiul director se raportează, în ceea ce privește analiza unui act / a unei fapte care încalcă dreptul la un tratament egal, la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Astfel, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

23. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director urmează a analiza modul în care mesajul transmis prin articolul de presă postat în publicația electronică <http://obiectivbr.ro> ar fi putut aduce atingere drepturilor persoanelor defavorizate prin lezarea demnității, astfel cum prevede art. 15 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

24. Astfel, în soluționarea prezentei sesizări, Colegiul apreciază că sunt incidente următoarele texte de lege:

- art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;

¹ <http://obiectivbr.ro/content/%c2%abdormitorul%c2%bb-boschetarilor-din-centrala-termic%c4%83-%c3%aen-vreme-de-pandemie>

- art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;
- art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000);

25. Pe fond, Colegiul este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea personală, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, s-ar impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

26. Având în vedere necesitatea analizei limitei dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitate, Colegiul director s-a raportat la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare C.E.D.O.).

27. Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale (cunoscut în general sub denumirea de **Convenția europeană a drepturilor omului**, în continuare **Convenția**) prevede, la art. 10 alin. 2, limitarea libertății de exprimare: *„Exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau unor sancțiuni prevăzute de lege care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”*

28. Prin urmare, în conformitate cu acest tratat internațional, în Europa, libertatea de exprimare nu este un drept absolut. Nu este lipsit de relevanță nici faptul că libertatea de exprimare este singurul drept cu privire la care **Convenția** subliniază: *„comportă îndatoriri și responsabilități”*. Totodată art. 17 al **Convenției** interzice abuzul de drept: *„Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup, sau un individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de aceasta convenție.”*

29. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie să îndeplinească următoarele condiții, elemente care sunt analizate în ordinea care urmează:

- existența unei limitări a libertății de exprimare;
- legalitatea restrângerii libertății de exprimare prin:
 - existența unei norme juridice care prevede restrângerea;
 - calitatea normei juridice, și anume
 - accesibilitatea;
 - precizitatea;
 - previzibilitatea normei;
- legitimitatea restrângerii, care trebuie să fie prevăzută de **Convenție** (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);
- necesitatea restrângerii într-o societate democratică.

30. Prin urmare, eventuala limitare a dreptului la exprimare trebuie să fie expres prevăzută de lege (prevedere legală care, la rândul ei, trebuie să fie previzibilă și accesibilă), să urmărească un scop legitim, să fie necesară într-o societate democratică și proporțională cu scopul urmărit².

31. Pentru o analiză completă, urmează a fi analizate punctual cerințele impuse de C.E.D.O., după cum urmează.

Ingerința să fie prevăzută de lege

32. Prima cerință, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

33. Cu toate acestea, Colegiul apreciază că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2 alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia *„prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la liberă exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”*, iar art. 30 din Constituția României prevede:

”(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

(2) Cenzura de orice fel este interzisă.

(3) ...

(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

(8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictelor de presă se stabilesc prin lege.”

34. Colegiul apreciază că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

35. Raportat la a doua cerință, **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de genul acestora.

36. Protecția demnității unei persoane aparținând unei categorii de persoane, minorități sau chiar a unei comunități, constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, conținutul articolului în discuție, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele prevăzute de art. 15 din O.G. nr. 137/2000, republicată:

- ✓ un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul etnic și religios;

² Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801

- ✓ ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de etnia sa.

37. În cazul de față, Colegiul director apreciază că prin mesajul transmis, discursul reclamațiilor nu a avut un caracter de instigare la ură.

38. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

39. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare **este necesară într-o societate democratică**.

40. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („*pressing social need*”).

41. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere**.³

42. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marja de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO⁴.

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare:

43. Necesitatea restrângerii într-o societate democratică este elementul cel mai subiectiv din analiza CEDO. Având în vedere acest fapt, C.E.D.O. a elaborat un set de principii aplicabile în domeniu, dintre care le redăm pe cele ce urmează:

- a) libertatea de exprimare constituie unul din fundamentele esențiale ale societății democratice, și una dintre condițiile de bază ale progresului societății și ale autorealizării individuale;
- b) libertatea de exprimare nu vizează doar informațiile sau ideile primite favorabil sau considerate a fi inofensive sau indifferente, ci și cele care offensează, șochează sau incomodează statul sau orice parte a populației; acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și înțelegerii, fără de care nu poate exista o societate democratică; libertatea de exprimare are și excepții, dar care trebuie interpretate în mod strict, iar necesitatea oricărei restrângeri trebuie stabilite în mod convingător;
- c) exercitarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități;

44. În scopul de a determina dacă, articolul cu titlul “«DORMITORUL» BOSCHETARILOR DIN CENTRALA TERMICĂ, ÎN VREME DE PANDEMIE”, postat în publicația electronică <http://obiectivbr.ro> în data de 06.06.2020, obiect al prezentei sesizări constituie un “discurs de ură”, element de incitare la ură, Colegiul va examina: obiectivul urmărit de către părțile

³ Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.

⁴ Vezi *Handyside v. United Kingdom* par. 48 și par. 49.

reclamate, contextul în care a avut loc, conținutul afirmațiilor, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației.

45. Obiectivul urmărit de reclamați este important: au dorit aceștia să realizeze portretizarea categoriei sociale reprezentate de persoanele defavorizate, cu o situație financiară precară în ipostază degradantă sau ofensatoare sau reprezintă un demers jurnalistic cu prezentarea unei situații de fapt concrete. În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a părților reclamate, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

45. Colegiul constată că în prezenta cauză nu s-a depășit sfera libertății de exprimare, articolul publicat vizând o problemă cu care se confruntă locatarii din cartierul Radu Negru, intersecția străzilor Sebeș și Milcov din localitatea Brăila, jurnaliștii fiind sesizați de către un locatar din zonă care a semnalat pericolul de ordin sanitar în care se găsesc toate părțile implicate în cauză, atât cetățenii fără adăpost care ocupă centralele termice dezafectate și care trăiesc, astfel, în condiții improprii, cât și locatarii din zonă, mai ales în contextul măsurilor luate pe perioada pandemiei COVID, de prevenire a răspândirii infecției.

46. Concret, în cuprinsul articolului, sunt prezentate informații concrete pe marginea problematicii abordate, conform comunicatelor și declarațiilor de presă primite de la diferite instituții și interviuri cu locatari din zonă, limbajul folosit nefiind unul cu conotații jignitoare, iar pozele ce însoțesc articolul publicat nu surprind, în mod explicit, o anumită categorie socială și cu atât mai mult ipostaze care să lezeze demnitatea sau imaginea acestor persoane dezavantajate, în speță fără adăpost.

47. Prin urmare, Colegiul director apreciază că informația conținută în articolul în discuție, care a tratat problematica locațiilor improprii de locuit care au devenit adăpost pentru categoria socială dezavantajată nu este de natură a atinge o limită prin care să se încalce un drept fundamental, **încât dreptul la libertatea de exprimare să devină secundar.**

48. Astfel, o ingerință a statului în această speță, prin constatarea și sancționarea faptei ca fiind o formă de discriminare, deci limitarea libertății de exprimare, ar constitui un exces, o limitare nejustificată, o măsură neproportională în raport cu pericolul social al faptei și cu scopul urmărit. O ingerință a statului ar fi fost justificată dacă ar fi existat orice element de incitare expresă la ură.

49. De asemenea, în luarea deciziei, Colegiul director se raportează la art. 30 din **Consituției României** care asigură libertatea de exprimare, și prevede, în același timp, și limitele acestei libertăți:

„(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război, de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.”

50. În același sens, în ceea ce privește modalitatea de sancționare a nerespectării dreptului la demnitate, este important de reținut și **Decizia nr. 62 din 18.01.2007 a Curții Constituționale** care atestă faptul că dreptul la demnitate este una dintre valorile supreme, iar lezarea acestui drept poate fi sancționată chiar și penal: *„Obiectul juridic al infracțiunilor de insultă și calomnie, prevăzute de art. 205 și, respectiv, art. 206 din Codul penal, îl constituie demnitatea persoanei, reputația și onoarea acesteia. Subiectul activ al infracțiunilor analizate este necircumstanțiat, iar săvârșirea lor se poate produce direct, prin*

viu grai, prin texte publicate în presa scrisă sau prin mijloacele de comunicare audiovizuale. Indiferent de modul în care sunt comise și de calitatea persoanelor care le comit — simpli cetățeni, oameni politici, ziariști etc. —, faptele care formează conținutul acestor infracțiuni lezează grav personalitatea umană, demnitatea, onoarea și reputația celor astfel agresați. Dacă asemenea fapte nu ar fi descurajate prin mijloacele dreptului penal, ele ar conduce la reacția de facto a celor ofensați și la conflicte permanente, de natură să facă imposibilă conviețuirea socială, care presupune respect față de fiecare membru al colectivității și prețuirea în justa măsură a reputației fiecăruia. De aceea, valorile menționate, ocrotite de Codul penal, au statut constituțional, demnitatea omului fiind consacrată prin art. 1 alin. (3) din Constituția României ca una dintre valorile supreme.”

51. Concluzionând, Colegiul director reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale.

52. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la **libertatea presei**, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. **Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.**

53. Având în vedere și faptul că, până la urmă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care aceasta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice⁵, Colegiul director apreciază că, în speța de față, nu se impune o interferență a statului în limitarea libertății de exprimare întrucât modalitatea de exprimare prin actul jurnalistic ce face obiectul sesizării prezente **se încadrează tocmai în limitele libertății de exprimare**, astfel cum este consacrat acest drept în legislația internă și în convențiile internaționale privind protecția drepturilor omului, respectiv în jurisprudența internă și internațională.

54. Pentru considerentele de mai sus, având în vedere conținutul articolului, Colegiul director constată că în speță nu s-au depășit limitele libertății de exprimare, astfel că faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 15 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

⁵ CEDO, între altele, Lingens vs. Austria (nr. 9815/82, hotărârea din 08.07.1986), Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România.

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din **O.G. 137/2000**, republicată și se încadrează în limitele libertății de exprimare prevăzute de art. 2 alin. (8) din același act normativ;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 10.02.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU Adrian – Membru (online), GRAMA Horia – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIA – Membru (online), LAZĂR Maria – Membru (online), MOȚA Maria – Membru (online), OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru.

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Red.: C.J. și C.M.I.

Data redactării: 10.03.2021

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.